

พระราชบัญญัติ
วิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๒

เป็นปีที่ ๒๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพ
วิศวกรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๑๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ให้ ก.ว. มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิและสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต แบบใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การสั่งพักใบอนุญาตหรือการเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพการช่างที่มีใช้วิชาชีพวิศวกรรม

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๑๒

กรรมตามพระราชบัญญัตินี้เป็นคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรมและการทดสอบความรู้

(๕) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่นในการศึกษาวิชาในสาขาต่างๆ ของวิศวกรรมศาสตร์”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๑๔ ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตรวจสอบใบอนุญาตหรือการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือมีเหตุผลพอเชื่อได้ว่าได้ใช้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในเวลากลางวันได้ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นต้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือได้รับใบอนุญาตแต่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงออกตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจยึดหรือรวบรวมเอกสาร

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๑๒

หรือหลักฐานอย่างอื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อดำเนินการต่อไปตามควร
แก่กรณี

ให้นำมาตรา ๑๐๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาชญามาใช้บังคับแก่การยึดหรือการรวบรวมเอกสารหรือหลักฐาน
อย่างอื่นตามวรรคสองโดยอนุโลม”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ตรี แห่ง
พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๑๔ ตรี พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ทวิ
ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และใน
การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อ
บุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ จัตวา แห่ง
พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๑๔ จัตวา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา
๑๔ ทวิ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราช
บัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไป
แทน

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๑๒

“มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจาก ก.ว.”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจะต้องมีคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับภาคีวิศวกรจะต้องมีปริญญาในสาขาที่ขอรับใบอนุญาตตามหลักสูตรการศึกษาและจากสถานศึกษาที่ ก.ว. รับรอง หรือมีประกาศนียบัตรที่ ก.ว. เทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาในสาขาที่ขอรับใบอนุญาต หรือมีปริญญาหรือประกาศนียบัตรที่ ก.ว. เทียบตามข้อบังคับออกตามมาตรา ๑๓ (๔)

(๒) สำหรับสามัญวิศวกรจะต้องเป็นภาคีวิศวกรซึ่งได้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี

(๓) สำหรับวุฒิวิศวกรจะต้องเป็นสามัญวิศวกรซึ่งได้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปี

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๑๒

ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยได้รับเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรตามข้อบังคับออก ตามมาตรา ๑๓ (๔) เมื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทสามัญวิศวกรหรือวุฒิวิศวกร ต้องผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราช บัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้ แทน

“มาตรา ๒๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต ให้เลขานุการ ก.ว. ประกาศชื่อ ที่อยู่และคุณวุฒิของผู้ขอรับใบอนุญาต พร้อม ทั้งรายละเอียดอื่นเพื่อการนี้ ไว้ ณ สำนักงาน ก.ว. เป็นเวลา ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อให้โอกาสบุคคลอื่นยื่นคำคัดค้าน

เมื่อได้ประกาศครบกำหนดแล้ว ให้เลขานุการ ก.ว. เสนอ คำขอรับใบอนุญาตต่อ ก.ว. พร้อมด้วยคำคัดค้าน ถ้ามี เพื่อ พิจารณาการออกใบอนุญาต

ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต ก.ว. จะเรียกผู้ขอรับ ใบอนุญาตหรือผู้ยื่นคำคัดค้านมาให้ถ้อยคำ ชี้แจง หรือส่ง เอกสารหรือหลักฐานอื่นเพิ่มเติมก็ได้

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๑๒

นอกจากเหตุอื่นอันไม่สมควรออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ว. มีอำนาจปฏิเสธการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ในเมื่อได้พิจารณาเห็นว่าผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ (๒) หรือ (๓) นั้น มีปริมาณหรือคุณภาพไม่เพียงพอแก่การออกใบอนุญาตประเภทนั้น”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖ ทวิ ของหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๒๖ ทวิ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๑๔ ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕ (๑) แต่มิใช่โดยการได้รับเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรตามข้อบังคับออกตามมาตรา ๑๓ (๔) และได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาใดสาขาหนึ่งหรือหลายสาขารวมกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันที่กฎกระทรวงออก

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๑๒

ตามมาตรา ๖ ใช้บังคับ ก.ว. จะออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นสามัญวิศวกรในสาขาหนึ่งสาขาใดหรือหลายสาขา ก็ได้

ระยะเวลาสามปีใน (ข) ให้เปลี่ยนเป็นสิบปีสำหรับการขอรับใบอนุญาตเป็นวุฒิวิศวกร”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา ๓๔ (ก) หรือผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา ๓๔ (ข) ในสาขาที่ไม่ตรงกับคุณวุฒิของตน เมื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทสามัญวิศวกรหรือวุฒิวิศวกร ต้องผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๑๒

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อ
กำหนดให้ ก.ว. มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการเทียบคุณวุฒิวิชาชีพ
วิศวกรรม ทดสอบความรู้ในกรณีขอเลื่อนประเภท และตรวจสอบ
คุณวุฒิผู้ได้รับใบอนุญาตประเภทต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับและมาตรฐาน
เดียวกัน รวมทั้งป้องกันผู้มีความรู้ต่ำกว่ามาตรฐานหรือผู้หลักเลียง
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยแอบอ้างว่ามีได้กระทำเพื่อแสวงหา
ผลประโยชน์ สันจ้าง หรือนำเงินรางวัลอีกด้วย